

der bl.a. også er et stort antal irakere der har gjort.

Det vil være urimeligt og umuligt at forklare over for den gruppe, der respekterer afgørelserne og forlader landet, at afviste asylansøgere, der ikke vil respektere afslag på asyl og ikke vil udrejse frivilligt, belønnes med en midlertidig opholdstilladelse og ret til f.eks. at arbejde. Dermed vil de jo reelt få den opholdstilladelse, som de har fået afslag på, og som andre har respekteret ikke at have kunnet få.

Særlig med hensyn til boligforhold kan jeg oplyse, at sagsbehandlingstiden de seneste år er nedbragt, og at asylansøgere derfor som udgangspunkt skal opholde sig kort tid på asylcenter. At nogle afviste asylansøgere så vælger ikke at respektere afslaget, synes jeg ikke bør føre til, at der fastsættes særlige regler om boligforhold. Men jeg vil gerne knytte den kommentar, at jeg er tilfreds med, at Dansk Røde Kors løbende arbejder på at forbedre vilkårene, som jeg også i de tidligere svar har gjort rede for.

Særlig med hensyn til undervisning af asylansøgerbørn mener jeg, at børnenes behov bedst bliver dækket med undervisning i asylklasser i små klasser med speciallærere og klassekammerater i samme situation suppleret med muligheden for, at børnene efter individuel vurdering kan komme i en almindelig folkeskole.

Karen Hækkerup (S):

Det går sådan meget igen i ministerens svar, at det er forældrenes ansvar, fordi de vælger ikke at rejse hjem. Det kan jeg sådan set godt forstå, og det er da også meget problematisk, men de har jo altså nogle børn, de her forældre, som har det rigtig skidt. Og derfor ønsker vi at dreje debatten hen, hvor vi snakker om, hvad vi egentlig kan gøre for de børn, fordi de er i vores vare-tægt.

Kl. 16.55

Det er ikke nok, at forældrene er blevet nedbrudt, er blevet invalider og ikke længere har nogen forældreevne tilbage. Der er faktisk en dansk stat, som så burde sørge for, at de får et værdigt liv. Men ministeren siger jo hele tiden, at det jo er forældrenes ansvar. Det er jo så, hvad det er.

Noget af det, som Dansk Flygtningehjælp også skriver, er, at de synes, at asylansøgere, der lever i Danmark, skal have mulighed for at have et aktivt liv, så de ikke bliver yderligere traumatiserede eller isolerede af livet i asylcentret. De skal derfor have mulighed for at arbejde og mu-

lighed for at deltage i fritidsaktiviteter i lokalsamfundet. Lige før sagde ministeren, at hvis man bare gav børnene fodboldstøvler, så kunne de få nogle flere aktiviteter og dermed blive motiveret til at forberede sig på et liv i hjemlandet. Men er det så ikke bare det, man skal gøre, give forældrene nogle fodboldstøvler, så de får det bedre og kan rejse hjem?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det var fru Karen Hækkerups forslag og ikke mit forslag. Jeg er ikke enig i, at afviste asylansøgere, fordi de ikke respekterer deres afslag, skal belønnes med at få en arbejdstilladelse og mulighed for at arbejde. Og jeg tror egentlig også inderst inde, at det, hvis Socialdemokraterne tænker det her igennem, heller ikke er det, de mener er løsningen. Det er egentlig en bagvendt måde at få adgang til det danske arbejdsmarked på at have fået afslag på asyl.

Jeg synes, at hvis man skal have arbejdstilladelse i Danmark, så skal man da endelig bruge den fordør, der er, den fordør, som denne regering faktisk har åbnet yderligere ved at tiltrække arbejdskraft. Og hvis man kan leve op til de krav, der er for at få arbejdstilladelse i Danmark, så er man meget velkommen til det.

Men jeg synes ikke, at vejen til en arbejdstilladelse skal gå via bagdøren, fordi man ikke respekterer, at man har fået afslag på asyl.

Karen Hækkerup (S):

Jamen de afviste asylansøgere, som medvirker til hjemsendelse, får jo lov til at komme i aktive-ring, indtil de kan rejse ud af landet. Så er det ikke en forfærdelig forskelsbehandling, vi giver de her mennesker? Der er altså behov for, at man tager skeen i den anden hånd og får gjort noget ved det, sådan at de kan få mulighed for at have et anstændigt liv.

Der er ikke nogen tvivl om, at Socialdemokraterne mener, at afviste asylansøgere skal rejse hjem. Det mener vi at de skal. Men jeg kan da sådan set godt forstå, at hvis der er nogle afviste asylansøgere, der selv vurderer, at det dør de af, så har de ikke lyst til at tage af sted. Derfor må vi forholde os til, at de her afviste asylansøgere er bange for at rejse hjem, fordi de har nogle børn. Og de børns vilkår bliver vi nødt til at tage alvorligt. Det er derfor, vi ønsker at rejse hele denne debat.

Med hensyn til aktivering for lige at vende tilbage til det: Vi giver jo allerede dem, der er afvist, men som arbejder med på at rejse hjem,